

Librarian of Congress
Washington, D. C.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 244

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, DECEMBER 14, 1948

LETO L. — VOL. L

VESTI IZ SLOVENIJE

STOLETNICA "SLAVJANSKEGA DRUŠTVA" V TRSTU. — V pomladi narodov, kakor radi imenujejo v zgodovini leto 1848, so tudi tržaški Slovenci pred svetom povedali, da niso samo Triestini, ampak tudi zavodni Slovenci. Pokazali so svet, da niso v Trstu samo Lahi, ampak tudi Slovenci. Ne pozabimo, da je bilo to pred sto leti! Tudi tedaj so torej živeli Slovenci v Trstu in jih ni šele kasnejša usoda tja zanesla.

Tega leta so tržaški Slovenci ustanovili društvo z naslovom "Slavljansko društvo." Ustanovitev je bila 6. decembra. V aprilu leta 1849 pa je začelo to društvo izdajati prvi slovenski tržaški list "Slavljanski rodoljub." Ustanovnemu obnemu zboru je predsedoval znani slovenski pesnik Ivan Vesel, s pesniškim imenom Koseski. Slovenci so ob tej priliki izdali manifest, v katerem so povdarjali, da sta Gorica in Istra čisto slovanski deželi in da je tudi velik Trst slovanski. Posebnost tega zborovanja je tudi to, da se je vršilo v mestni dvorani, torej v središču mesta in se radi tega slovenskega zborovanja ni Trst podrl, kakor mislijo laški zagrizenci danes, da se bo, če imajo Slovenci v sredi mesta kako besedo. Tudi svoj urad je imelo društvo v sredi Trsta v "Tergesteu."

NEZGODA ROJAKA JOHN PERPARJA V MADISON, O.

Ko je rojak John Perpar iz Hubbard Rd., Madison, Ohio, napajal kravo, ga je sunila z rogom v desno oko tako nesrečno, da bo najbrže izgubil vid. Poleg drugih zdravnikov so poklicali naglo tudi specialista iz Clevelanda.

Perparja so odpeljali v Memorial bolnišnico v Painesville, O. želimo mu skorajšnje okrevanje.

Umrli je Carlton K. Matson, urednik Cleveland Press

Umrli je Carlton K. Matson 58 let star urednik in glavni pisec uvodnikov za Cleveland Press. Imel je raka. Umrli je na svojem domu 2233 St. James Parkway, Cleveland Heights takoj prvi dan ko se je vrnil iz Lakeside Hospital. Zadnji njegov članek je bil še objavljen v soboto. Pokojni je bil markantna osebnost med publicisti v Ameriki.

Trj na dan

V Prosveti je zapisano črno na belem: "... sploh je (Ameriška Domovina) že večkrat trdila, da se je "komunizem poridil v židovskih možganih." — I, za božjo voljo, kje pa se je? Ali sta bila mar Marks in Trocki žužemberčana?

Prosveta pravi: "Je pa po našem mnenju resnica, da je Titov režim lani napravil kardinalno zablodo, ker je odpravil skoro vse privatne trgovine in gostilne in s tem popolnoma disorganiziral ves distribucijski sistem." Torej zdaj tudi pri Prosveti vidijo, kar mi trdimo že toliko časa. Hvala za priznanje!

Demokracijo v tej deželi prakticirajo, žutje in strmite: rešistični bigoti, pleničarski časniki, vojni hujskači, militaristi, monopolistični kapitalisti, samopašni delavski bossi ali pa še slabši elementi. Mora že biti res, ker to zatrjuje čikaška Prosveta, ki zdaj udriha po ameriški "reakciji," kakor je prišel ukaz od "tam preko."

NOVI GROBOVI

Cecilija Zupančič
Sinoči je po dolgi bolezni umrla Cecilija Zupančič, roj. Ivančič, po domače Kočevar. Umrli je na svojem domu na 1218 E. 170 St. Rojena je bila v Družinska vas, župnija Bela Cerkev. Prišla je v Ameriko pred 36 leti. Zapuška soproga John, otroke Cecila, Yurka in Mary; brata Frank Ivančič, sestro Mary Klun in dve vnukinji, v Evropi pa brata Andrej. Bila je članica KSKJ št. 169 in SZZ št. 10. Pogreb oskrbuje Zakraskov zavod. Podrobnosti bomo še objavili.

Mary Barba
Po dolgi in mučni bolezni je preminula v Woman's bolnišnici Mary Barba, rojena Barba, stara 57 let, stanujoča na 16016 Saranac Rd. Tukaj zapuška soproga Michaela in štiri otroke: sinove Stanley in Edward, hčerki Jean, omoč. Gahagan v Punxsutawney, Pa. in Zora ter več sorodnikov. Rojena je bila v župniji Hrušica, vas Podveža na Primorskem. Tam zapuška brata in sestro in več sorodnikov. Tukaj je bivala 28 let. Bila je članica društva Sv. Jozefa št. 169 KSKJ in Slov. Žen. Zveza št. 10. Pogreb bo v četrtek jutraj ob 8:45 iz pogrebnega zavoda Žele v cerkev Marijinega Vnebovzvetja, kjer bo pogrebno sv. opravilo ob 9:30, potem pa na pokopališče Kalvarija.

Joseph Gombach
Po desetletni bolezni je izdihnil Joseph Gombach. Umrli je doma na 22294 Arms Ave. Pred desetimi leti je imel srčni napad in od tedaj ni bil več zdrav. Ni mogel delati in je deloma ležal, deloma sedel v stolu. V pondeljek zvečer pa je ob 10:40 umrl. Bil je 63 let star, rojen v župniji Rodnik na Prekmurskem. Prišel je v Ameriko leta 1913. Zapuška soproga Mary, otroka Joseph in Mary in vnukinjo. V Evropi živita še sestra Karolina Škebin, brat Frank, več nečakov in nečakinj ter drugih sorodnikov. Pred bolenzijo je bil zaposlen pri Chase Brass & Copper Co. Bil je član društva Slovenski dom št. 6 SDZ, Cvetiči Noble št. 450 SNPJ in Holy Name Society pri sv. Kristini. Truplo leži na mrtvaškem odru v Svetkovem pogrebem zavodu. Pogreb bo v torek v cerkvi sv. Kristine in na pokopališču sv. Pavla. Pogrebni zavod A. Grdina in sinovi vodi pogreb.

Mathew J. Beck
V Monessen, Pa., je umrl v nedeljo Mathew J. Beck. Bil je kakih 53 let star. Zapuška sestro Mrs. Mary Samarin iz 1371 East 43. St. Truplo bo prepeljano v Cleveland in pokopano na pokopališču Kalvarija. Pogreb bo v sredo popoldne. Vodi ga pogrebni zavod Grdina in sinovi.

Po tisoč Nemcev na dan beži

Berlin. — General Clay je objavil, da povprečno po tisoč Nemcev na dan beži iz vzhodne cone Nemčije v zapadne kraje. Čeprav sovsjetske okupacijske oblasti z vsemi sredstvi skušajo preprečevati prehod preko meje, je samo zadnja dva meseca bežalo nad 28,000 Nemcev mesečno. Beže tudi nekateri ruski oficirji. Vsi povedo, da je življenje pod Rusi nevzdržno in da je vojna med Rusi in Združenimi državami neizogibna.

OTROKE BO DANES OBDAROVAL MIKLAUŽ

V dveh krajih na St. Clair Ave., se bo nocoj ustavil Miklauž, ki bo obdaroval otroke pred božičnim drevesom. Pri St. Clair kopališču bo ob sedmih, na 74. cesti in St. Clair Ave., pa ob 8:30. Na obeh krajih bo godba in petje.

Peter, pregnani kralj Jugoslavije, bo govoril v Town Hall New York

New York. — Pregani kralj Jugoslavije Peter Karadjordjević je zopet prišel v Združene države in bo govoril v Town Hall v New Yorku prihodnji teden. 25 letni bivši momar Jugoslavije potuje s svojo soprogo Aleksandro in 2 leti starim sinom. Ob prihodu je izjavil, da je sedaj najnujnejše delo preiskrbi begunce, ki so se raztreseni po Evropi in nimajo nobene možnosti, da bi si ustvarili redno življenje.

Darovi za begunce

Rey. Julij Slapsak je poslal ček za \$141 in sicer je prinesla zbirka \$129, neimenovana je darovala \$10, Katarina Turk, 20440 Fuller Ave. pa \$2.

Od podružnice št. 32 SZZ smo prejeli \$16, kar je bilo zbrano na seji in sicer so darovali po \$1: Terezija Potokar, Frances Perme, Jennie Sinti, Rose Brgles, Margaret J. m. n. k., Josephine Posch, Ana Tekavec, Antonia Nemec, Frances Istenič, iz blagajne so dale \$2.75, drugo je prislo po manjših vsotah.

Društvo av. Ane št. 4 SDZ je darovalo vsoto \$15.00. Neimenovana je darovala \$70. Po \$5: Msgr. Vitus Hribar, Mrs. Josephine Strnad, Euclid, O., neimenovana in Jean Wenzel, 8912 Kempton Ave. Cleveland, O. Po \$2: Mrs. Ursula Pozarelli, 2877 E. 104. St. (izročil Steve Pirant), Joseph Kne, RD 3, Geneva, O., neimenovana je darovala \$1.50 in druga neimenovana \$1.

Iskrečna zahvala vsem tem dobrih ljudem. Priporočamo še drugim, da bi kaj darovali ob priliki za te slovenske reveže.

Poplava v Oregonu

Eugene, Ore. — Vsled velikega deževja je narasla reka Willmette River in preplavila nižje ležeče kraje. Kakih 500 ljudi je moralo zapustiti domove, drugih je pa še več odrezanih od vseh prometnih sredstev. 4 osebe so se smrtno ponesrečile v povodnji.

Ne odlašajte!

Nabavite si
BESEDNIAK DR. KERN
dokler je še zaloga.
Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.25 v ameriških dolarjih.
Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.
U. S. A.

Gospodarski napredek zapadne Evrope

Washington. — Kongresni odbor za gospodarsko obnovo v Evropi je objavil številke, ki kažejo letošnje uspehe dela po Marshallovem načrtu za gospodarski dvig evropskih dežel. V 11 državah zapadne Evrope je bila produkcija premoga v letu 1948 33,200,000 ton v l. 1947 je bila ista produkcija, samo 30 milijonov 800 tisoč ton. Predvojna produkcija istih dežel je bila 38 milijonov 900 tisoč ton. V letu 1948, 3,200,000 ton, v letu 1947 2,500,000 ton, pred vojno 4 milijone ton. Iste dežele so pridelale v letu 1948 33 milijonov 300 tisoč ton žita, v letu 1947 samo 23 milijonov 600 tisoč ton, pred vojno pa 34 milijonov 100 tisoč ton. Proizvodnja elektrike se je povečala za 10% in normalni obroki hrane v Franciji, Italiji in Nemčiji so se zvišali. Odbor pripominja, da Velika Britanija ovira večje in hitrejše ujedinjevanje Evrope. Velika Britanija še ne ve ali naj se naslanja samo na svoje britanske dežele in države po svetu ali pa naj naveže svojo usodo na zapadno Evropo.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Naročite ga pri upravi Victor Martinez, 50, Buenos Aires, Argentina.

Razne najnovejše svetovne vesti

PARIZ. — Najbolj nejevoljen zapuška generalno skupščino Zveze narodov sovsjetski delegat Višinski. V svojih poslovnih izjavah je še enkrat napadel Združene države Amerike in Veliko Britanijo. Naštevaj je vse primere, ki so bili na dnevnem redu minule skupščine in v katerih je sovsjetska delegacija bila zavrnjena. Priznal je, da ruska delegacija ni imela v Parizu prav nobenega uspeha. Trdil je, da bo ta skupščina šla v zgodovino kot nadaljnji korak v politiki rušenja in uničevanja mednarodnega sodelovanja. Hotel je s tem zopet namigniti, da bo Sovjetska Rusija zapustila Zvezo narodov, če se bo ta politika nadaljevala.

Listi povdarjajo, da je bilo to najdaljše zasedanje, največje mednarodne organizacije v svetovni zgodovini. Mnogi delegati povdarjajo, da odhajajo s skupščine mnogo bolj brez skrbi za svetovni mir, kot pa so prihajali v Pariz v začetku septembra.

SHANGHAI. — Paul Hoffman, direktor za ekonomsko vzajemno administracijo je izjavil, da bo pomoč za Kitajsko prenehala, če kitajski komunisti dobe upravo države v roke. Za sedaj pa bodo Združene države dobavljale vse kar so obljubile, le opremo za industrijo ne bodo več dobavljali. Glavna naloga ameriške pomoči Kitajski, je dejal Hoffman, je pomagati kitajskemu narodu, ne pa tistim, ki ga hočejo zaslužiti. Hoffman je dejal, da bo priporočil kongresu, da določi še nove pomoči za Kitajsko. Od tu gre Hoffman v Nanking, kjer bo konferiral z predsednikom republike, nato pa na Korejo in Tokio. US vojna mornarica je poslala 1000 mož za pojačanje posadke v Shanghai-u.

WASHINGTON. — State Department je objavil, da so Združene države vedno interesirane, da trgujejo z Jugoslavijo prav tako, kakor da trgujejo z drugimi deželami. Ta izjava je odgovor na vprašanja ali bo Amerika pomagala maršalu Titu, da bi dobil v zapadnih državah nekaj nevojškega materiala, ki bi mu pomagal da vztraja v svojem sporu proti Rusiji in drugim državam rdečega bloka. Zadnje številke kažejo, da je od marca pa do konca julija dobila Jugoslavija od Združenih držav raznega blaga za 4 milijone 535 tisoč dolarjev.

PARIZ. — Pariški in švicarski listi objavljajo, da sta dva protikomunistična jugoslovanska politika poslala predsedniku Zveze narodov spomenico glede vojne uprave v Trstu. V spomenici zahtevata naj bo vojaška uprava pravična napram vsem državljanom v Trstu in naj spoštuje zlasti enakopravnost med Slovenci, Hrvati in Italijani. Spomenica zahteva naj se izvrši popolna demokratična organizacija svobodnega tržškega ozemlja kot neodvisne države. Spomenico sta podpisala dr. Vladimir Maček, predsednik hrvaške kmetijske stranke in dr. Miha Krek, predsednik Narodnega odbora za Slovenijo in predsednik Slovenske ljudske stranke. Listi pripominjajo, da je ta spomenica še komplicirala razpravo o bodoči usodi in vlogi Trsta.

POSEBEN VLAK BO PELJAL 10. JAN. V COLUMBUS

Na 10. januarja bo v Columbus, Ohio, ustoličenje ali inavguracija novega guvernerja Fr. Lauscheta. Iz Clevelanda bo tisti dan odpeljal poseben vlak, s posebno znižano ceno \$4.75 na oboja kraja.

Vlak odpelje iz Clevelanda na 10. jan. ob 7. zjutraj. Isti vlak potem odpelje iz Columbusa v Cleveland ob 2 zjutraj isto noč. Zletniki, ki se bodo vozili s tem vlakom, se bodo lahko udeležili inavguracije ob 11 dopoldne, popoldne uradnega sprejema pri guvernerju, zvečer pa plesa, ki bo v Neil House in ki bo trajal do polnoči.

Kdor bi hotel potovati v Columbus s tem posebnim zletniškim vlakom, si mora pravočasno rezervirati prostor. Pokličite Frank Mervarja, Henderson 7123 ali Joseph Bogel, WI 4548.

V Kansas je ubila eksplozija 9 delavcev

Topeka, Kans. — Dve veliki eksploziji in požar v tukajšnji električni centrali Tecumseh, so napravili veliko škodo v celem podjetju. Mesto je bilo brez luči več ur. Eksplozije so takoj ubile 9 delavcev, 15 je težko ranjenih, nekaj nad 20 pa je došlo lažje poškodbe.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Novi uradniki. — Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ je izvolilo za prihodnje leto sledeči odbor: Duhovni vodja Msgr. B. J. Ponikvar, predsednik Ulrich Lube, podpredsednica Josephine Trunk, tajnica Mary Zupančič, 6124 Glass Ave., EX 4767, blagajničarka Josephine Kromar, zapisnikar Anton Klančar, nadzorniki: Frank Fabian, William Janša, Jennie Grčar; zdravniki: vsi slovenski zdravniki. Društvo je sklenilo, da ostane kot član Baragove zveze. Seje so vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2 pop. v SND na St. Clair Ave. novo poslojpe.

Pobiranje asesmenta. — Tajnica dr. sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ bo pobirala asesment v sredo 15. dec. med 6 in 7 uro zvečer, v pondeljek 20. dec. tudi ob istem času, na 23. dec. pa med 6 in 8 uro. To bo v soboti 2. sole sv. Vida. Tajnica bo takrat razdeljevala tudi koledarje KSKJ.

Za 30-dnevno. — V sredo ob 9 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Ano Potokar ob 30-dnevni njene smrti.

Sedmina. — V sredo ob 8 bo darovana v cerkvi sv. Kristine maša za pok. Mro. Romich ob priliki sedmine njegove smrti.

Ob 22-letnici smrti. — Danes je 22. let, odkar je umrl poznani John Zlatorepec. Ob 9 danes bo v ta namen v cerkvi sv. Vida maša zadušnica.

Vesela vest. — Pri družini Mr. in Mrs. Fred Owen so se oglasile rojenice ter jim prinesle založekleco v Grace bolnišnici. Materno deklečko ime je bilo Kramer, katere družina je stanovala prej na 39. cesti ter je v sorodstvu z gvy. Lauschetom. Čestitke!

Iz bolnišnice. — Cecilia Smrtnik se je vrnila domov iz bolnišnice. Prijatelji-ce jo zdaj lahko obiščejo na domu, 19712 Muskoka Ave. Zahvaljuje se vsem za karte in obiske.

Podružnica št. 15 SZZ. — Nocoj ob osmih se bo vršila letna seja podružnice št. 15 SZZ v SND na 80. cesti. Po seji bo izmenjava božičnih daril med članicami.

Iz Francije. — Prišel je iz Francije Rev. Ferdinand Kolednik, slovenski duhovnik, ki je večinoma živel in deloval v Franciji. Prevedel je več slovenskih leposlovnih knjig na francoski jezik. Sedaj bo služboval v zapadni Ameriki. Bog mu daj srečo med nami.

Seja. — Članice dr. Sv. Neže C.K. of O. št. 139 naj pridejo k seji dne 15. decembra ob osmih zvečer v šoli pri sv. Vidu. To je naša letna seja, zato je treba, da smo vse prisotne.

Čiščenje cerkve. — Žene in dekleta župnije sv. Vida naj pridejo pomagat pri čiščenju cerkve sv. Vida v sredo zjutraj ob 9:30 in popoldne. Tudi moški bi bili dobrodošli, da bi pomagali opraviti to potrebno delo. Za božične praznike moramo skrbeti, da bo naša cerkev lepo očistena.

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMENI MO NA BEGUNCE

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)

 1117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	DECEMBER	1948
S	M	T
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

 United States \$8.50 per year;
 \$6 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 244 Tues., Dec. 14, 1948

Po skupščini Zveze Narodov

Glavna skupščina Zveze Narodov je zaključila svoje seje in sklenila, da se sestane šele prihodnjo pomlad 1. aprila v New Yorku. Ob zaključku moremo reči, da je splošno mnenje sveta izrazilo svojo zadovoljnost nad minulim zasedanjem.

Glavna razveseljiva poteza minulih sej tega svetovnega parlamenta je pač v tem, da so zastopniki vseh narodov, ki niso člani sovjetskega bloka, pokazali veliko smisla za enoten nastop proti vsem sovjetskim poizkusom in nakanam. Od seje do seje se je kazala večja enotnost med zastopniki demokratičnih narodov, od glasovanja do glasovanja je bila Sovjetska zveza s svojimi sateliti bolj osamljena, od seje do seje se je čutilo, da so zapadni diplomati bolj kos vsem nastavljenim zankam, da so v vsaki situaciji bili bolj spretni in znali poiskati sredstva, ki so omogočila nadaljevanje dela, jemala sovjetom vse ostrine iz rok in da je vodstvo konferenc ostalo vedno trdno na strani zapadnih demokratij.

Naša USA delegacija je bila ves čas vodilna. Takoj ob začetku je dala svoje vodstvo konferenci in njenim odborom in to vodstvo uspešno obdržalo do konca. Čim bolj se je bližal zaključek konference, tam bolj so stvari tekale tako kakor je hotela delegacija USA. Vsi delegati so se od začetka zavedali, da je treba ali popolnoma se podrediti željam in zahtevam sovjetov ali pa enotno nastopiti proti njim. Lahko je to reči, mnogo težje pa napraviti, ko je pa vsaka delegacija imela naročilo, da ne sme ničesar storiti, kar bi vrglo le količjak odgovornosti na posamezno državo za poostreitev mednarodnega položaja.

Vse konferenci se je poznalo, da imajo delegacije strogo omejena naročila. Višinski je to vedel. Zato je spretno in vehementno izkoriščal to najvišjo govorniško tribuno narodov prav v ta namen, da povdarja pri vsaki priložnosti odgovornost za napetost, zmedo in nesigurnost v mednarodnih odnosih. Grozil je, da bo Sovjetska Rusija izstopila iz Zveze Narodov, da se bo Zveza razbila, grozilno je namigaval, da ima Sovjetska Rusija tudi nekaj takega kot je atomska bomba in od seje do seje bolj vehementno trdil, da so zapadne vesele odgovorne za vse nevšečnosti kar jih je sedaj na svetu. Tako daleč je prignil svoje tirade, da je v zadnjih sejah trdil, da so Amerika, Velika Britanija in Francija bolj krive za drugo svetovno vojno kot pa je bil kriv sam Hitler.

Prav radi tega pa, ker je Višinski pri vsaki seji to svojo laž ponavljal, je postala tako vsakdanja, da je v drugi polovici zasedanja pomenila smo še dolgočasje. Višinski je govoril samo še namestnikom delegatov, ki so morali po pravilih mednarodne vljudnosti poslušati, kar so že neštetokrat slišali. Od seje do seje se je videlo, da med tem, ko sovjetški delegati govorijo, druge delegacije brez njih in proti njim pripravljajo nadaljni dnevni red in se posvetujejo, kako bodo nastopale pri prihodnjih točkah. Višinski je moral ugovoriti, da je zid proti njemu vedno bolj trden, da so delegacije vedno bolj čutile medsebojno odgovornost in se zato spretno izognile točkam, ki bi mogle povzročiti nesoglasja med zastopniki protikomunističnih narodov. Višinski se je v tem zasedanju samo še branil, napadal je zgolj kot umika-joča se patrolja, niti ene diplomatske bitke ni dobil.

Resničnih, pozitivnih uspehov nismo pričakovali ne mi ne nihče drugi. V razmerah, kakršne so, je že to veliko, da so Rusi naleteli na gluha ušesa pri vseh svojih napadih na evropski obnovitveni načrt in Marshallov gospodarski program, da so balkanski komunisti dobili po glavi s svetovno obsodbo jugoslovanskega, bolgarskega in albanskega komunističnega režima vsled podpiranja grških gerilcev, da je ves svet nastopil proti sovjetskim berlinskim intrigam, da je Zveza Narodov tako soglasno sprjela in odobrila demokratično vladno južne Koreje in postavila komisijo, ki se bo nadalje borila proti sovjetski ekspanziji na tem delu daljnega vzhoda, da se sovjetom ni posrečilo zanesti intrige v vprašanju Palestine in končno, da je Zveza v plenumu sprejela konvencijo o osnovnih človekovih pravicah čisto po predlogih demokratičnih predstavnikov. Čeprav ta konvencija ni nič drugega kot program, kot zbir napisanih želja, vendar je program, ki v osnovi in podrobnostih nasprotuje komunističnemu nauku o družbi in državi. Zato konvencija pomeni udarec v korenine komunizma in njegovega totalitarnege reda.

Med tem so na drugi strani delegati uporabili sestanek v Parizu za obširna medsebojna obvestila. Delegati demokratičnih narodov so prišli bližje, so izstili pojme o sedaj najvažnejših vprašanjih in dosegli večjo enotnost in soglasje. Manjše in male države so bolj živahno posegle v politično igro velikih. V berlinskem vprašanju so manjše države spretno posredovale in vsaj to dosegle, da Sovjeti niso imeli proti svojemu nepopustljivemu stališču samo Amerikancev in Angležev, ampak vso zbornico. Morda se v tej točki še doseže tudi resničen, vsaj začasen sporazum.

EDINA SAMO MOŠKA NEPRISTRANSKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška zveza v Ameriki

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM, ŠPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave. Pristop od 16. do 65. leta.

Za 25 centov mesečnega assessmenta, plačnje dobrostojećem članu do \$100 pogrebnih stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:

 Častni predsednik: FRED UDVOICH, 183-22nd St., Barberton, O.
 Predsednik: MATT F. INTIHAR, 21491 Nauman Ave., Euclid, Ohio
 Prvi podpredsednik: FRANK J. MACEROL, 1172 Norwood Rd., Cleveland 3, Ohio.

 Drugi podpredsednik: IVAN GERMAN, 7502 Donald Ave., Cleveland, O.
 Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1012 Wooster Rd., West Barberton, O.
 Blagajnik: JOSEPH SHEGA, 307-23rd St. NW., Barberton, Ohio.
 Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

 Predsednik in prvi nadzornik: CHARLES BENEVOLO, 821 Alhambra Rd., Cleveland 10, Ohio.
 Drugi nadzornik: NIKOLA KLASAN, 1155 E. 58 St., Cleveland 3, Ohio.
 Tretji nadzornik: ANTHONY KRAMPPEL, 1003 E. 66 Pl., Cleveland, O. land 10, Ohio.

FINANČNI ODBOR:

 Predsednik in prvi odbornik: FRANK M. PERKO, 1092 E. 174 St., Cleveland, Ohio.
 Drugi odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, Ohio.
 Tretji odbornik: DAMJAN TOMAZIN, 973 E. 74 St., Cleveland, Ohio.
 Direktor atletike: JOSEPH E. LUKZ, RFD 1, Box 432, Niles, Ohio.
 Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze 1012 Wooster Rd., West Barberton, Ohio.

Cenjeni člani Slovenske moške zveze

Gotovo vam je že znano, da je bila v septembru ustanovljena nova podružnica Slovenske moške zveze v Chicagu. Predsednik te nove podružnice je dobro poznani Mr. John Gottlieb.

Dobrodošli čikaški moške in fantje, ki ste vstopili v naše vrste! V imenu glavnega odbora se zahvaljujem vsem agilnim delavcem za ves trud, ki ste ga imeli z ustanovitvijo. Novi podružnici pa želimo veliko najlepšega uspeha in napredka na društvenem polju.

Na tem mestu želim tudi omeniti, da smo v prvih desetih mesecih tega leta pridobili 247 novih članov v naše vrste v mladinski in odrasli oddelki. Ni slabo, ampak lahko pa bi dilo še boljše. Vendar se ob tem času zahvaljujem vsem, kateri ste pripomogli, da se je to izvršilo.

V sedanjih kampanji, v kateri smo se zavezali, da bomo pridobili 1.000 novih članov, gre sicer bolj počasi, ampak če se vsi zavzamemo in gremo odločno na delo se bo tudi to še lahko zgodilo. Iz mesečnih poročil vidimo, da so nekatere podružnice zelo aktivne na tem polju. Torej le tako naprej do končnega cilja, katerega smo si postavili. Brez poštvalnosti in truda ni napredka.

Z bratskim pozdravom,

VINCENT H. LAUTER, gl. tajnik SMZ.

BESEDA IZ NARODA

Poper in koprive

Cleveland, O.—Kaže, da malo kedo — če sploh kdo — pri nas razume, da je današnja zavarovanost naših naprednjakov v Titovo "ljudsko federativno" Jugoslavijo prav za sprav sad in logična posledica Jugoslovanskega republičanskega združenja, ki je pred več kot četrstoletjem razgibalo ameriške Slovence. Takrat je pri nas poglavalna ideja jugoslovanske republike in nešteto naših ljudi je bilo prepričanih, da bi republika tako rekoč sama od sebe rešila vse probleme, ki so trli slovenski narod. Zato so bili ameriški Slovenci globoko razočarani, ko je Jugoslavija 1. 1918. dobila namesto odrešilne republike K radžordževičev monarhijo in Pašičev karikaturo Jugoslavije. Potem pa je prišel čez več kot dve desetletji — Tito in obljubil Jugoslovanom ne le eno, temveč kar pol tuceta in vrh tega še "ljudskih" republik, eno za vsako narodnost in eno za skupnost. Še Mojzes se je moral skriti pred tem modrdnim odrešenikom, ki je vsakemu jugoslovanskemu rodu obljubil ne le eno, temveč kar dve

obljubljeni deželi, skledo v skledi in obe polni! Mar je bilo sprito naše zgodovine čudno, da je bilo tako neznansko lahko hipnotizirati naš napredni tabor za Tita, komunizem in Kremlin? Tito in komunisti so vendar dali Slovincem re-p-u-b-l-i-k-o! In republika je, kar šteje. Vse drugo je postranskega pomena. REPUBLIKA. That's the stuff. Republika bo rešila vse probleme. O tem se ne sme dvomiti, saj je vendar socialno zavedna in marksistično nastrojena ali ustanovalitelj, voditelj, žandar in v rabi so apostoli "najčistjega" socializma... Kaj pa se hočete? Dobili smo republiko! Kakšno republiko? Čigavo? Titovo? Vragovo? To nas ne sme zanimati! Republika je. To je kar šteje. Vse drugo je ničevno.

Živio republika! Kdor ni zanj, je fašist!

Albert Weisberg, ki je v Proeno opisal svoj obisk v Jugoslaviji, je očitno eden tistih reporterjev, ki prepotujejo nekako deželo podolgem ali počez v vlak in ker slišijo ljudi peti in

Nekateri delegati sodijo, da je besedna vojna v Parizu zmanjšala tudi možnost vojne z orožjem. Mi ne verjamemo. Komunisti bodo nadaljevali svojo pot nasilja tudi v spremenjenem in zanje manj ugodnem položaju. Komunistom ni nič mar gorja človekovega. Demokratičen svet bo moral dobiti sredstva da to škodljivo silo uniči, ali pa bo potisnjen v obrambni boj, ki je prav lahko še težji, škodljivejši in dolgotrajnejši. Saj se je v Parizu odkrilo tudi to kako naglo in obsežno se Sovjetska Rusija in ves njen blok pripravlja za napad.

tajna policija nikogar ne aretira in na smrt pretepe vprico njih preprosto zaključijo (in z veliko avtoriteto zapisejo), da so vsake govorce o kakršni koli diktaturi ali strahovladvi v dotični deželi — prazne marnje. Kako lušno je na svetu, če zna človek "prav" potovati, gledati in poslušati...

Gornje me spominja na obisk v starem kraju l. 1931. Takrat je tam vladala takozvana šestojanuarska diktatura kralja Aleksandra in generala Pere Živkovića. Pa mislite, da ste jo do daleč uzrli? Kaj še! Večina obiskovalcev se je sploh ni zavedala! Še večje oko političnega opazovalca je moralo dvakrat pogledati, predem je odkrilo znamenja diktature. A kar se tiče ljudstva, je bilo pa celo domačinu težko ugotoviti njegovo razpoloženje, kajti ljudje niso hoteli govoriti o političnih stvareh razen pred ljudmi, katerim so absolutno zapupali. Jaz sem imel čisto težave, izveči iz starega prijatelja ali znanca, kaj si misli o Aleksandru in njegovem režimu. In meni se pri tem ni bilo treba zanašati na uradne tolmače, ki so obenem zaupniki tajne policije, kakor se morajo zanašati nanje razni šentjanški in vajzborški inozemski reporterji, ki ne poznajo ljudstva in njegovega jezika in jim dežela in ljudstvo v resnici ostaneta s sedmerimi pečati zapečatena knjiga (pa če o njima napišejo vsak sedem knjig)!

Frank Alesh očita Čikažanom — čujte in strmite! — da so preveč mlačni napram Sansu. To je zelo zanimiva ugotovitev. Kaj pomeni, seveda ni povsem jasno: ali se je začelo v lawndalski okolici jasiti, ali se pa lokalnim partizanom tresejo hlače pred zveznim vrhovnim pravnikom Clarkom. Pa ne, da bi se povsod prej zdnilo kot v metropoli in da bi pri nas najdlje ostali tam za — no, tam za luno, lunico?

M(ilan) M(edvešek) jamra v Prosveti, kako hudobni "nazadnjaki" in "zaslepljeni" širimo "najgršo propagando" (to je, resnične vesti) o Titovi Jugoslaviji in napadamo (to je, kritiziramo) Titov nacionalno-komunistični režim, kar se mu vidi zelo nečastno. Po njegovem je bolj častno tavati kakor pijana veša za krvavordečo "vzhodno lučjo" in ponavljati po pakizke zorekulne politične krilatice in gesla in z njimi vleči mili napredni narod za nos.

Star sodrug mi je potožil na "Cankarjevi" jubilejni prireditvi: "Jaz verjamem, da ste vi z Molkom v pravem glede Jugoslavije in Tita in komunistov. Časih me ima, da bi o tem pisal. Pa si ne upam. Saj vidim, kako pljujejo na Molka in druge stare sodruge, ki se ne strinjajo z njimi."

Mož se seveda boji sopojniških dervišev, v čijih rokah je danes ves naš napredni tisk.

Ko sem zadnjič zasledoval potek Cankarjeve drame "Kralj na Betajnovi," sem bil pod močnim vtisom, da bi bila mnogo sodobnejša, če bi imela še eno glavno osebo: delavskega voditelja, ki na koncu uniči Kantorja, potem pa zapreti ljudstvu: "Kralj vas je tepel z bičji; jaz vas bom tepel s škorpiljoni — če ne boste pokorno plesali po moji muziki!"

Peter Kopriva.

Na meji

Na meji ustavijo človeka, ki je potoval s svojo ženo, a je imel potni list izstavljen samo zase.

Obmejni stražnik: Ali lahko dokažete, da je to vaša žena?

Potnik: Če mi vi dokažete, da ni, vam plačam kolikor hočete.

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Eden izmed novih sopotnikov mi je rekel, da bomo zdaj sedli na vlak in če bomo dobro vozili, bomo dospeli v petih dneh v Regino, tako daleč da je, je rekel. Povedal mi je tudi, naj si kar tukaj nakupim kaj živeža, ker ne bomo dosti ustajali po poti, na vlaku ne bo dobili pa nič. V žepu sem našel potem, ko sem plačal vozni listek, še kakih 15 kanadskih dolarjev, ki sem jih dobil za avstrijske krone. Teh, so rekli, itak ne bom več potreboval. Torej vse moje premoženje je takrat veljalo 15 dolarjev. Toda ni me skrbelo, kaj bom, saj bom tako, ko pridem v Regino, prijel za delo in grabil dolarje kar z grablji. Le kaj bom počel s takim denarjem, sem si mislil, ki sem vse svoje življenje skrbno pazil, da se denar ni valjal okrog mene. Vedno sem se ravnal po geslu: iz rok v roke.

Od tistih 15 dolarjev sem jih par odšel, da si nakupim nekaj potrebnih stvari za pot: najprej nekaj slabih kanadskih cigaret, ki mi niso posebno dišale, par štruc kruha in pa veliko salamo, ki sem jo komaj nesel. Vrhničan si ni dosti kupoval, ker bo itak kmalu v Chicagu in v Waukeganu. S tistim brašnom sem potem tako lepo ravnal, kot bi bilo vse moje življenje odvisno od njega. No, saj je tudi bilo. Spomnil sem se na prvi dan moje vojaške službe. Dobili smo za pet dni dve štruce in pol komisa, ki se nam je pa tako dober zdel, da je vsak svojo zalogo pojedel že prvi dan. Stari vojaki so se nam smejali in rekli, da se bomo že uleteli v nekaj dneh. In res smo se.

Pa na vojaške vaje sem se spomnil, ki smo jih imeli na Ko-

Srčna zahvala

Girard, O. — Tem potom sem želim prisrčno zahvaliti vsem našim dobrotnikom, ki so mi bili v pomoč in tolažbo v času dolge bolezni mojega moža. Srčna zahvala vsem prijateljem za voščilne kartice, darila ter obiske v bolnišnici in na domu. Prejmejo naj mojo zahvalo prijateljice iz Warrena, Nilesa in v sosestnem Avon Parku.

Posebno zahvalo naj prejmejo sestre odbornice podružnice št. 55 SZZ in sploh vse članice omenjene podružnice, od katerih sva prejela tako lepa darila. Posebej se še zahvaljujeta predsednici Mrs. Theresi Lozier in tajnici Mrs. Mary Macek, ki so nama prinesle lepa darila od vseh članic.

Dalje najlepša hvala članicam "Ladies Club" in dobrotnicam, ki so nama poslale tako lepo darilo in tudi v denarju prispevale. Hvala lepa predsednici omenjenega kluba, Mrs. Katy Anžiček in še posebej Mrs. Theresi Lozier, ki je s svojim avtom prpeljala darila na najin dom. Druge sestre! Ni mi mogoče omeniti vseh imen, ker bi vzelo preveč prostora v listu. Zato pa sprejmite vse moje prisrčno zahvalo in zagotovilo, da vas ne bova nikdar pozabila. Hvaležna vam bova do groba in iz srca vam bova rada povrnila, če nama bo le mogoče in dana prilika.

Želiva vam vsem skupaj prav vesele in blagoslovljene božične praznike ter srečno, zdravo in zadovoljno novo leto. Vam hvaležna,

 Frank in Agnes Lesnak,
 Girard, Ohio.

roškem, ko smo blodili več dni po gozdu, kjer nismo mogli nič kupiti. Kar je imel kdo pri sebi, s tem je moral biti zadovoljen. Najhujše je bilo s tobakom. Najzadnje je bilo že tako hudo, da je kadila vsa stotnja eno cigareto. Če je bil kdo tako srečen, da je našel v procahu ali v žepu kak "čik" in ga je prižgal, je najprej sam potegnil toliko smu, mu že dovolili, potem je pa šla iz rok v roke. Vsak je potegnil za en dim in nič več. Kdor je imel močna pljuča in je malo preveč potegnil, smo mu vse prerekali. Saj ne rečem, da smo bili res tako strašno drug drug drugega. Toda noben ni mogel drugače, kot da je delil z drugimi. Saj ni mogel skrivaj potegniti niti dima. Sto kilometrov daleč bi ga bili zaduhali in gorje bi mu bilo.

Ali pa takrat, ko so nas zveleli na Krn, kjer smo taborili ves teden. Hrane smo imeli dovolj, ampak tobaka je pa kmalu zmanjkalo in potem smo bežali drugi drug od drugega. Nihče ni mogel utajiti cigarete, če jo je le imel. Ako bi jo hotel utajiti in bi to drugi izvovali, bi bil zapadel "prekurno sodu," da bi drugič že od daleč ponujal cigarete. Preki sod je obstojal v tem, da smo obsojenemu ponoči, ko je bila v sobi že tema, vrgli odedo čez glavo in ga potem obricali, kolikor je mogel kdo blizu. Nobene besede ni bilo pri tem slišati, samo hropenje žrtve pod odedo. Potem smo pa odskočili in predno se je obsojeni izkopal izpod odede, je že vsak od "krvnikov" ležal pod svojo odedo in strahovito "zmračal." Tako ni mogel pretepeni nobenega obdolžiti in če bi tudi poskusil, bi bila drugi večer zopet "obravnavali." Vsak je vedel, kaj je pregrešil in je bil posledje zelo dober fant.

Na vse to sem se spomnil, ko sem gledal kruh in salamo, pa cigarete, obenem pa v mislih prešteval svoje tekoče premoženje. Toliko in nič več ne bo šlo vsak dan, sem določil. Zadoštvati mora do Regine in nekaj dolarjev moram prinesiti tje, da bo za vsak slučaj. Tudi drugi so se založili z življenjem in ker je večinoma vsak segel po salamah, se razume, da je bil v vozu zelo prijeten duh, zlasti še, ker so imeli nekateri še poseben približek s česnom in čebulo.

In na 31. maja popoldne je zapel zvomec na naši lokomotivi, voz je najprej skočil naprej, potem naglo nazaj, nato je pa začel polagoma drdati v Kanado. "Se enkrat pogled na vodo, po kateri sva priplavala iz starega kraja, ker se ne ve, kdaj jo boš zopet videl," sem po očetovski svetoval prijatelju z Vrhničke in tudi sam naglo vrgel oči v pristanišče ter objel tisti škaf, ki nas je tako lepo pritrskal čez morje.

"Veš, nekaj mi pravi, da ne bo nikoli dolgo, ko bom zopet sedel v Mantovi na Vrhnički. Vsak dan bolj me nekaj sili nazaj," mi zaupa Vrhničan.

"Nič boljše se ne godi meni," mu priznam. "Oh, kako smo pogumni, ko odhajamo v svet, pa bi se najraje že na zavrteh obrnili ter zopet prišli za ključki v domači hiši. Zdaj šele vem, kaj pomeni: ljubi domček, če ga je tudi samo za en bobek! Ampak zdaj se ne kaže emeriti in vzdihovati. Korajžjo, kar bo, pa bo! Dokler je zdravje, ne bo si-le, menim." Tako sem moško govoril in lovil vase pogum, ki ga ni bilo dosti, nekaj pa le.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

Thomasburg, Ont. — Cenjeno uredništvo: Po prejemu vašega pisma sem ugotovil ceno naročnin, vendar mi do danes še ni uspelo, da bi si priboril "Money Order". Krivo temu ni pomanjkanje denarja, saj se vedno najde kak dolar za list, ki mi je postal vse tu v tujini. Svoje namreč podložni svojim "basom" in če te oni ne pušče v mesto med uradnimi urami, sam pa prošnja za "Money Order" kar preliši, postane za te zelo komplicirana. Saj si lahko mislite, kako bi vas Wallace drevil tam doli po Ameriki, če bi imel oblast kot jo imajo farmarji nad nami.

Upam, da bo moj novi gospodar bolj razumej moj položaj in vroč željo, da bi plačal naročnino. Saj se že kar bojim, kdaj bo sam "Stric Sam" primate sem gori in nas zarubil. V istem položaju je namreč še več kolegov.

Iz priloženega naslova razvidite, da sem menjal gospodarja, ker me je prvi vzel samo za čez poletje. Dejal je, da pozimi lahko sam postava po hlevu in leži. Tudi mi bi izprehajanje za kanadskimi kravami radi zamenjali za kaj bolj kulturnega, vendar oni debeli "Mr." tam doli v Belleville kar vztrajno trdi, da je enoletno izprehajanje obvezno. Upamo tudi na obilen sneg, ki nas bo zamelel v naše "barne" vsaj tja do aprila. Nekateri kolegi so se posebno unesli v svojem besu do farmarstva s prihodom zadnjega transporta deklet. Ali ni tako, Lado?!

Objava mojega prvega dopisa me je bila zelo prizadela. — Kmalu sem namreč dobil pismo iz Amerike in to od popolnoma nepoznane dame. Ko sem pismo s tresočimi se rokami odpiral, sem mislil, da bo v njem najmanj ženitna ponudba. Tudi začetek pisma mi je tako slutnji potrdil, ker se je zanimala za vse podrobnosti. Zato je bilo razočaranje toliko večje, ko je na koncu pisma razodela, da je poročena in da se zanima zame, ker se je sama poprej tudi tako pisala.

Uredništvo pa prosim, da mi prične pošiljati list na novi naslov, da ne izgubim zveze z meniškim Amerikancem, ki potuje v "Izkušnji svet" k naši Micki, ki ima tudi besedo. S prisrčnimi pozdravi ostajam vaš

Torkar Frank,
care of Mr. R. C. Graham,
R. R. 2, Thomasburg,
Ontario, Canada.

Mercoal, Alta. — Tudi mi se vam enkrat oglašamo iz daljnih kanadskih gozdov. Vljudo naprošamo uredništvo, da nam prične pošiljati Ameriško Domovino, ki je edini list, ki stoji na naši strani in menda tudi edini v našem jeziku, ki zatopa stališče resnice in nas brani pred napadi tistih, ki bi morali biti sami seje.

Mogoče koga še zanima naše življenje tukaj? Mnogi naši fantje in dekleta se oglašajo iz vseh strani prostrane Kanade. Da smo mi tako dolgo molčali, je vrok temu čisto enostaven, bili smo namreč — "suhi." Res je priplaval včasih v pismo kakšen dolar, kar pa je bilo le za pošto našim znancom po svetu. Sedaj pa, hvala Bogu, smo pa tudi to preboleli in bo že boljše.

Dosedaj smo delali po raznih farmah različna dela. Sedaj je pa ta sezona končana, smo se pa odločili za gozd. Začetek je seveda povsod težak, toda tudi te ovire bomo s časom še preživeli. Znanje jezika, poleg tega pa še taka naša pesem in se človek vsaj za nam precej nerodno hodi, ker se ne bomo ničesar naučili. Tu

Zadnje nedeljo v oktobru, na praznik Kristusa Kralja, pa smo imeli v bližnjem Bellevillu vseslovenski sestanek, namreč novodošleci. Poleg ostalih slovenskih narodnosti smo bili najmočnejše zastopani Slovenci. Saj nas je kar precej zaposlenih v okolici Bellevilla. Pa da ne boste mislili, da smo sami fantje in moške, ampak je poleg teh tudi šest slovenskih deklet. Torej že radi tega smo lahko bolj korajžni. Največ zaslug za ta sestanek ima bivši dušni pastir v Batawi, Rev. Dostal ter sedanji Rev. Gaborič ter bellvillski Msgr. Nikolson. Imeli smo sv. mašo s skupnim sv. obhajilom. Med sv. mašo je pel slovenski zbor iz Batawe. Po maši smo imeli v cerkveni dvorani sv. Mihaela zborovanje, na katerem je govorilo več govornikov ter smo dobili razna navodila, kar se tiče našega bodočega življenja.

Sedaj naj pa posežem še malo takole v razne koticke kanadske zemlje, kjer smo raztreseni slovenski moške in fantje, oh, seveda, na dekleta pa še prav posebno ne smem pozabiti, zato bi rekel, ko si z vsakim ne moremo posebej dopisovati, da bi se malo bolj oglašali v "Kanadskem koticu Ameriške Domovine." Kaj praviš na to Ti, Duško pa Ivan v Quebecu, pa drugi v N. S., Alti, Manitobi in povsod, kjer ste? V Sudburyju, Marickvillu, Ribničanju, republikani. Ali ste se zmerom v opoziciji? Saj veste, sedaj smo v manjšini in se bomo morali kar s Slovenci združiti, ni drugače. Ali ne, Ivan? Kako se Ti kaj obnaša nova gitara?

Ker pa vem, da bo mogoče tudi kdo v Zed. državah, onstran Erie jezera pogledal v "Kanadski koticu," pa če vleče z demokrati in da ne bo kakšne zamere, naj razložim ono o "ribniških republikanih." Bilo je namreč še v lesenem mestu Spittal. Pride nekdo od zunaj v taborišče, pa se ni znal kam obrniti, kar pride pred 6. barakom, kjer je bil center begunske Ribnice in stoji pred njo možakar. Prišel ga vpraša: "Gospod, kje pa so tukaj Slovenci, namreč v katerih barakah?" Možakar na široko stopi in reče: "Tukaj so Ribničani, tam neprav so pa Slovanci." Torej se razumemo in se ne bo nihče radi tega "grdu držou."

Zdaj pa še nekaj predno končam. Na našega Franceta bi bil pa skoraj pozabil (ne našega, ampak na Segu). Moram ga pohvaliti, da mu telovadna žilica ne da miru. Saj pa ima tu v Batawi tudi lepo priliko, ko imajo Čehi svojo dvorano, pa nam ne kratijo pravic. Pridno trenira in nekaj novih posnemalcev je že dobil, zlasti je marljiv Peter, Ivan in France pa včasih izostaneta. Kadar pa igrajo "ping-pong" je pa med najboljšimi Stane. Vendar pa včasih pojama, da škoda, da nima kakega bolj nevarnega konkurenta. Mi, seveda, jim pa dajemo korajžo, mslim publika.

Pa, pa, najvažnejše bi bil skoraj pozabil — za božič imamo obljubljeno jelenovo pečenko. Vem, da ste radovedni, kdo nam jo je obljubil. Nihče drug kot naša nova lovca France in Peter. Kupila sta si že vsak svoj nov nož in sedaj trenirata, kako se upihne jelenu življenje. Seveda pa ju morate gledati v primerni razdalji. Torej za božič povabim, seveda v njunem imenu, vse bližnje Slovence in Slovence na jelenovo pečenko. Radi mesa vas ni treba skrbeti, da bi bilo mogoče pokvarjeno, ker jelen je še živ in zdrav. Ampak k polnočnici pa brez vsake šale res lahko pridete, da skupno zapojemo ono do dna duše segajočo "Sveta noč, blažena noč..." Naše misli bodo tedaj gotovo v naši nikdar pozabljene domovini in v mislih bomo imeli pred seboj vso zemljo od

JANUS GOLEC:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih

Franček — že takorekoč mazarjev puške in razno drugo li vitez po izbrazbi in vežbi. V zahvalo za takoj izje pozdravil miklavška romarja in ju povedel v hišo k mazarju. Ta se je čudila obisku lahkovernosti, ker se je dal očeta, ki se je sicer držal doma, ježica in še svoje župljane goni na brezmišno delo. Veržejci niso mogli potegniti nikogar drugega z vojno nevarnostjo, so pač Šmiklavčane, ki so telebasti rotarji in hvala Bogu, da samo gledajo Mursko polje!

Ni boljše se ni godilo župniku in Ropošu kakor očaku Noetu. Tudi on je zbiral ter vezal barko in je bril tedanj iz-prijen svet norca iz brodograditelja.

Nikakor ne smemo misliti, da bi se bili lotili Šmiklavčani pri tolikem posmihanju od vseh strani z navdušenjem kopanja rorov, nametavanja nasipov, opletanja jarkov s šibjem ter izgrebanjem poudarjenih mlajših shramb za: smodnik, smolo, orožje ter živila. Delali so iz uslužnosti do cenjenega gospodarja župnika ter Vide. Revnejši so lepo zaslužili v pomanjkanju na pozno jesen pri hrani in zadostni pižici.

Jarki so se poglabljali krog cerkve, nasipi dvigali. Glavne točke iz zemlje nametanih in zbuntanih utrd so bile med seboj zvezane s poprečnimi dohodnimi grabami. Za nasipom po vsaki strani hriba se je morala umakniti vinska trta prikritim volčjim jamam, katere so nabili z navzgor zaostrenimi koli. Takele naprave so bile za napadalce pri nepazljivosti presneto nevarne. Zvozili so za nasipe velike kupe slame in čebelnje panje iz cel župnije.

Ob koncu leta 1703. je priganjal gospod Stariha k delu. Stari veržejci "hauptman" si je bil prišel ogledat obrambne utrdbe. Klet se je na krščeno dušo, da je videl cela krčela Kruce, ki vršijo dobro preračunane priprave za vpad. Tokrat bodo vdrli v Medžimurje in od tam se bodo razpredli po Murskem polju in še dalje. Madžarska je izčrpana, da opustošena vsled neprestanih prask z Avstrijo. Krucevska krčela se nameravajo založiti z vsem potrebnim na račun Slovencev. Starec je napovedoval prebrido istino, katero je poslušnil le Šmiklavž na župnikov pritisk.

Pred odhodom je pokazal Ropoša prijatelju župniku v dokaz, da so njegove napovedi o skorajšnji krucevske nadlogi resniče, pismo. Poslal mu ga je glavar Krucev iz Krajine in njegov smrtni sovražnik Jurij Godrnja. Nadlogov je prosil črno na belem stotnika, naj mu pošlje v Čakovce dva funta svojega mesa. Ropoša mu je odgovoril v tem smislu: Pridi (Ropoša) ne vem, po kom bi naj poslal še staro in zategnjeno pečenko!

Vidi v tolažbo, vnuku Frančku v pouk in razvedrilo, Miklavčanom pa v bodoče resne čase v kratek čas je pustil oče Rpoša v jeruzalemskem taboru prvo moško posadko — starega veržejkega trobentača in turškega starca Andreja Husijana. Rad je ostal draša pri Vidi. Občala se mu je najboljša pižaka, nič dela in dovolj prilike pred svežimi — hvaležnimi poslušalci za obširno kramo z doživljaji med grenčarji in Turčinji.

Kmalu začetkom januarja 1704 so že prisvetili plameni številnih požigov iz Medžimurja po presenečenem Murskem polju. Svetle oznake strašnega vpada so videli koj ob prvem pojavu z daleko in tolikanj mikavno razglednega Je-

Triglava do Gorjancev ter našega Pohorja, Prekmurja pa tja do Trsta in Gorice. Pa tudi špitalske spomine bomo malo obudili. Torej pridite! Zdaj pa moram končati, ker drugače ne bo za druge stvari v listu prostora. Pozdravljam vse Slovence in Slovence v USA, posebno pa naše slovenske rojake in rojakinje širom Kanade in končno tudi našega k. urednika in njegove sodelavce, čeprav se kaj bolj še ne poznamo.

Jurjevčan iz Batawe.

VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani.)

seca. Tako so bili potegnjeni v zmoto. Treba je vedeti, da so bile to prve volitve po 25 letih za gorško občino. Politična zvest je po tolikih letih pomanjkljiva. Jasno pa je, da je komunizem omotil mnogo Slovencev in ti drve čez drn in strn za komunistično komando brez kakega ozira na slovenski narod.

BURNA SEJA. — Prva seja novega občinskega odbora je bila 13. novembra. Za župana je bil izvoljen dr. Bernardis, ki je bil rojen na jugoslovanskem otočku Krku. Na tej seji je slovenski zastopnik Kemperle govoril tudi slovensko. Ko so poslušalci zaslišali slovenski govor, so zagrizeni Lahi med njimi začeli tuliti, kakor da se Gorica podira, ker je na teh nekdanj isto slovenskih tleh spet spregovorjena slovenska beseda. Italijanska narodna zagrienost in italijansko sovraštvo do Slovencev je bilo spet izpričano.

"BELI SLOVANI" — SLAVI BIANCHI. — Na tej seji je eden komunističnih mestnih očetov dajal Slovincem nanke, naj ne govorijo slovensko, ker da tako ali tako znajo italijansko. Italijanski šovinisti so bili s tem komunističnim tovarišem seveda zelo zadovoljni. Med Italijani se je utrilo mnenje, da niso njihovi nasprotniki rdeči med Slovinci, ampak beli, to je nasprotniki komunizma. Beli Slovenci se jim zde nevarni, ker ti zahtevajo dosledno svoje pravice, rdečkarji mislijo le na avo komunističnem in jim ni mar za narod.

"KATOLIŠKI GLAS." — Slovenski katoličani so izdajali v Gorici tednik "Slovenski Primorci," v Trstu pa je izhajal mali verski listič "Teden" Zadnji je moral radi laškega šovinizma prenehati. Sedaj bo novi list pod naslovom "Katoliški glas" skušal nadomestiti oba imenovana lista.

ZBOR KATOLIŠKIH UČITELJEV NA TRZASKEM. — Na dan svetega Justa, patrona trzškega mesta, so se zbrali katoliški učitelji, da se pogovore o svojem delu kot slovenski in katoliški vgojitelji mladine. V teh za slovenstvo in za katoličanstvo težkih dneh imajo učitelji nemalo. Sestanek je bil dobro obiskan. Sklenjeno je bilo, da ustanove svojo posebno organizacijo, da morejo po njej lažje dosegati svoje cilje.

"DOGRAJENI." — Medsebojna izmenjava misli in medsebojna podpora je učiteljem tem bolj potrebna, ker komunizem neprestano skuša učitelstvo popolnoma predelati v duhu komunizma in ga prekvasiti z "novim" duhom. V Jugoslaviji imajo vedno kake tečaje za učitelje kjer jih uče, kako morajo v Marksovem ni Leninovem duhu vzgajati mladino. Učiteljem, ki se dajo čisto vpreči v miselnost brezbožnega komunizma in mladino vodijo k bogovom Stalin, Tito itd, pravijo, da so "dograjeni." To se pravi dograjeni v komunizmu. "Dograjen" je učitelj, kadar zna ob vsaki priliki otrokom povedati, da so iz opice in da so krščanski nauki samo pravljice. Kadar je toliko ome-

ruzelema, katerega je čuvala z nasipom obdana Mati božja. Muropoljci so uvideli prekasno, kako se je obrnil posmeh Veržejcem in Miklavčanom v lastno največjo škodo in se izlil v potok solz vaščana, tržana in meščana. Prihrumelo je hujske gorje iz onstran Mure, nego je bilo napovedano. Zadelo je na prost vstop, se zajedlo med Muropoljce in ugonabljalo med peklenjskimi mukami človeška življenja ter požigalo in pokončevalo imetek.

(Dolje prihodnjič)

jen, tedaj je po komunistično učitelj "dograjen." Zaliobg je sedaj v Titovini veliko število učiteljstva tako dograjeno.

MOHORJEVE KNJIGE V GORICI. — Za leto je knjižni dar Mohorjeve družbe: Koledar za leto 1949, povest z nalovom "Tigri" in poljudno pisana razprava France Erjavca "Slovenici in krščanstvo." Vse tri knjige so za naročnike 300 lir.

ZRTVE JAM. — Večkrat smo pisali, da so komunisti, ko so v maju leta 1945 gospodovali na Krasu in v tržaški okolici pometali v kraške jame ali drugače pobili lepo število svojih nasprotnikov. Italijani so vpili vedno, da so to samo Italijani, ki so trpeli v tistih dneh komunističnega terorja. Vse divjaštvo komunistov hočejo zvrtniti samo na Slovence. Toda komunisti so metali v jame vse svoje nasprotnike; tudi Slovence. Pravtako so tudi odpeljali na prisilno delo ne samo Italijane, ampak tudi Slovence. To se je pokazalo sedaj, ko zamenjavajo politične "zločince." Pokazalo se je, da je med temi cela vrsta ljudi s slovenskimi imeni. Komunisti so tedaj s Primorske vlačili ne samo Lahe, ampak prav tako Slovence, ki jim niso bili po godu.

KAKO JE NA MEJI. — Razmere na meji, kjer jugoslovanski tovariši čuvajo rdeči zastor, živo pojasni dogodek, da je pri naša "Slovenski Primorci" iz Robedišča. Takole pripoveduje: Pastirček je pasel na meji svojo čredo. V skrb za živino je prekorčil mejo za nekoliko metrov. In tovariš, ki po zgledu svojega gospodarja ljubi Slovence, ga je ustrelil. Pokopali so ga kar na mestu.

DELO DOBIJO

Strežkinja se sprejme
Za delo od 7:30 zjutraj do 2
popoldne. Zgledite se v Sornovi
restavraciji, 6036 St. Clair Ave.
tel. EN 5214. (247)

MALI OGLASI

Hiša za 2 družini
Na Kewanee Ave. (blizu 185.
ceste) je naprodaj hiša za 2
družini, ima 2 garaži. Vse v
prvovrstnem stanju. Cena \$11,900. Za nadaljna pojasnila vprašajte pri
Edward F. Kovac Realty
960 E. 185. St. (248)

Vas muči revmatizem?
Mi imamo nekaj posebnega
proti revmatizmu. Vprašajte
nas.

Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko
brzjavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tomc), lastnika
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnica vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in poštvo.
IVanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

Znamke!
Jugoslovanske znamke
prodaja

August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu
(Tues.-x)

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIĆ

Toda kaj bi jadikovali, nič ne pomaga. Vid ne more ostati samo hlapec, morate pač razumeti. Kako in kdaj naj si prisluži za pot čez veliko lužo? Hlapčije in hrani lahko do starosti. Nazadnje pa je tu zima, a Vid ne more sedeti za zapečkom in krajšati družini dolgih večerov s prebiranjem povesti. Vid se pelje z očetom proti domu. Oče je sila zgovoren, ne more prikriti svojega zadovoljstva, da je končno našel sina, zdravega in živega. E, bridko je bilo, ko niso dobili od nikoder glasu, tako da so se že resno bali za fanta. Poljanca je kar naprej očitala staremu, da je ugonobil sina. Vseposvod so povpraševali po njem. Na Gozdanju so zvedeli, da je bil tam in da je odšel v Račje k učitelju. Tedaj so si pač mislili, da se bosta jeseni z Želetom skupaj vrnila. No, kmalu se je izkazalo, da ga v Račju sploh ni bilo, in s tem je bila vsa sled za njim zabrisana. Ostalo jim je edino upanje, da je šel fant v Ljubljano, kjer si je poiskal kako službo. Nazadnje je prišel od nekod glasa, da služi na Vrhovlju nekdo za hlapca, ki bi utegnil biti Poljanec.

Tako pripoveduje spotoma oče fantu. Vid sam posluša, ne reče take ne take. Nazadnje čaka, kaj bo oče še pripomnil, kako misli zaradi šole. Ali oče se tega vprašanja ne dotakne, ne mara ga načenjati; morda se celo boji, da bi mu in že med potjo ne pobegnil, še preden prideta do doma.

Na srečo je bilo že precej temno, ko sta se bližala Kresinju. Poljanec bi ne maral priti domov pri belem dnevu, da bi vsa vas ne drvela gledat izgubljenega sina in se nad njim zgledovat. Dasi vesel si na, je Poljanec prišel le razmišljat, brž ko sta se bližala vasi, kaj naj ljudem reče, kako naj to reč zabriše, da ne bo ves svet nosil Poljančeve hiše po zobeh, češ: Poljanec študent je služil za hlapca! Jej, kaj, kakšna neznanska sramota! Ni bilo dosti, da je bil do zdaj v očeh ljudi propal študent, postati je moral še hlapec! Je možna na svetu večja sramota? Kar glavo je sklonil

pa rekel sinu: "Veš, tega, da si služil za hlapca, pa ni treba nikomur praviti! Je bolje, da molčiš o tem." Bilo je še nekaj drugega, kar je hodilo Poljanec narobe. Ves čas je zatrjeval ljudem, da je fant v Ljubljani, da torej naprej študira, zdaj naj pa kar na lepem zvedo, da je služil za hlapca. Joj, človek bi iz kože skočil! Ko sta prišla do vasi, je Poljanec švknul po konjih, da sta kar šinila skozi vas ter se z vso silo zavihnila na Poljančev dvor. He, Poljančevi, zgubljenega sina smo pripeljali! Brž je oče zbežal sina z voza ter ga potisnil pri zadnjih vratih v kuhinjo. Prvič zato, da je imel sina končno na varnem, drugič zato, ker ni maral, da bi družina prihitala ven in pričela vpiti, tako da bi vsa vas skupaj letela.

"Jej, Vid! Vid je prišel!" Radosten vzklik cele družine, tako da je ogenj na ognjišču zaplapolal s plamenom ter ožaril zagorelo Vidovo lice.

"Dober večer!" je rekel fant z nasmehom na ustih, kajti začutil je toploto domačega ognjišča. Družina od prevelikega presenečenja ni mogla do sape, temveč je kar strmela v toliko objokovanega sina, ki se je tako nenadejano spet prikazal. "O, Vid, Vid, da si se le vrnil!" Mati ga objema in joka obenem, bratci in sestre se mu smehljajo, a v očeh se jim leskečejo solze veselja. "Oh, Vid se je vrnil, Vid je zopet doma!" In tako zdrav je, zagorel, a vso nežnost je zgubil. Oh, roke ima tako raskave, čelo žuljave! Le kod neki je hodel?

Ko se je poleglo radostno razburjenje, je družina posedla okrog ognjišča ter čakala na Vidovo pripoved. Zdaj naj pripoveduje, kod je hodil in kje je bil. Vid gleda v ogenj in se smehlja, ne da bi kaj rekel. Ni ti ne ve, kako bi pričel, da bi ne bleknil kaj takega, kar bi jim ne bilo prav. Zato se pa stari hitreje znajde. On ve, da ne sme pustiti fanta klepetati, kajti utegnil bi izblebetati še celo tisto grdo reč o hlapčevanju.

"Na Vrhovlju sem ga našel,"

reče stari premišljeno.

"Na Vrhovlju?" se začudi družina.

"Nu, tam je bil."

"Kaj je pa delal tam?" bi rada vedela Plojanka.

Stari nevljno pogleda ženo. Češ da začenja tisto. "I, kaj je delal, tam je bil pač — pri tisti naši žlahti."

"Pri kakšni žlahti?" ga začudeno pogleda žena.

Stari je še bolj nevljno ošine: "I, kakšni žlahti — pri mojem bratranecu vendar!"

"Pri katerem bratranecu?" se zopet čudi žena.

"Kleta baba, nikar toliko ne drezaj! Mar ni Strajhar moj bratranec, prav za prav na pol bratranec?"

"Prvič slišim," zmaje z glavo žena. "Se nikoli nisem slišala o kakem Strajharju."

"Potem pa molči, če ne veš; kaj se vitkaš v te reči! Strajhar je trden kmet, gruntar, najtrdnješi na Vrhovlju."

Vid pogleda očeta in si misli: "Ta pa zna!" — Otroci so pa veseli, ker do zdaj niso vedeli, da imajo tudi na Vrhovlju strica, in še tako premožnega.

Le Poljanca zmajuje z glavo ter vpraša znova: "Kaj je pa delal tam?"

"I kaj je delal, na peči ni ležal sredi poletja. Klemana baba, kako si tečna! Delal je pač, za kratek čas je podrezal malo tu, malo tam, kjer je hotel, sile mu ni bilo nobene. No, pa so ga tudi imeli radi, da kaj takega še nisem videl. Vsa hiša je jokala, ko sem ga odpeljal, in vsa vas se je poslavljala od njega. Ljudje so na glas jokali, sam sem jih videl in slišal."

Stari je kmalu nato velel iti družini spat, ker je fant truden. Vid je hotel oditi spat na hlev, kakor je bil vajen, toda mati ga je potegnila nazaj in spravila gor v njegovo sobo. Dala mu je čisto perilo in ga vprašala: "Imaš morda uši?" Fant jo je vprašujoče pogledal, a žena je pripomnila: "Ni čudno, morda si bil za hlapca... Kar po pravici mi povej: si bil hlapec?"

Fant povesi glavo: "Ja, hlapec sem bil..."

To je mater zabolelo, da je globoko vzdihnila. "Se tega ti je bilo treba!" je dodala z očitkom.

Fantu ni bilo nič hudo in nič žal. Komaj je mati odšla, se je spravil v posteljo in kmalu sladko zaspal.

(Dalje prihodnjič)

—Od leta 1870 do 1910 se je število članov kongresa pomnožilo za 61 odstotkov, dočim se je število prebivalstva v istem času pomnožilo za 135 odstotkov.

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

—AND THE WORST IS YET TO COME

—in najhujše šele pride

POZOR! POZOR!

OTVORITEV

Novo slovensko trgovino s čevlji otvorili

DNE 15. DECEMBRA 1948

Stanley F. Majer

v znanih prostorih trgovine s čevlji

Frank Suhadolnikana

6107 St. Clair Avenue

kjer je imel tudi nekaj časa trgovino Moris Mandel

Vsa zaloga čevljev je popolnoma nova ter velika

izbera, kjer lahko izberete najboljše obuvalo

za vso vašo družino

Pridite in se prepričajte!

Vas prijazno vabi vaš rojak:

STANLEY F. MAJER

SVOJI K SVOJIM!

Pošiljanje MOKE IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago pošiljateljcem, da pošljejo svojcem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNIKA (do hiše).

CENE MOKE SO:

1) Vreče bele moke 100 funtov pošljemo za \$9.00

Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemanja je vračunano v gornji ceni. Prejemnik mora v tem slučaju sam plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

2) Vreče bele moke 100 funtov pošljemo za \$12.00

V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILLS," je prvostopenjske kvalitete, vsebujejo visoko količino proteina, najmanj 13½%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard paketov, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms). Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju izgube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POŠLJEMO ISTO KVALITETO MOKE, KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ PET VREČ MOKE in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozorjamo, da postane vse blago po naročbi Vaša last, dočim smo mi samo posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBROVOLJNI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V nedeljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street

New York 11, N. Y.

Telefon: WATkins 4-9016

Ameriški vojaki v Berlinu se uče ruščine. — Okrog 30 vojakov in civilnih uslužbencev ameriške okupacijske armade v Berlinu se pravi pridno uči ruščine v Army Education Centru v Berlinu. V začetku je boj težko, a vendar pravijo, ko se malo privadijo, da je lažja ruščina kot nemščina, posebno ko se privadijo ruske cirilice. Poučuje jih Mrs. Katharina Rudzewska, beloruska begunka iz Sibirije.

Motor badočnosti. — Znanstveniki in inženirji preiskujejo nov motor, ki ga bodo rabili za pogon večina novih avtomobilov. Preiskujejo ga v Sinclair Refining Co. laboratorijih v Harvey, Ill. Pravijo da bo prihranil do 30% na gorivinu.

Miren kotiček v razburkani deželi. — Cerkev Kristusovega rojstva, ki nam jo kaže slika pokojno straži nad malim mestom Betlehem, ki je komaj štiri milje oddaljen od obleganega Jeruzalema. V božičnem času bodo oči sveta uprte v kraj Kristusovega rojstva.